

спита, добре ги задоми, въ свѣтловно то земаніе и даваніе почтено уреди и утѣкми, въ хрїстіанската вѣра твѣрдз. въ надеждата за бѣдѣщїа животъ извѣстенъ, и истинно покааніе направи, понеже мѣ Богъ даде доволно време за покааніе, за чистосповѣданіе, за прїемваніе святаго причащенїа, които сичките тѣя работы като направи, предаде дѣшѣ свою въ рѣще создателя своего.

За такова прочее смерть требѣва ли да оплакуваме блаженнопочившаго; ни коистинѣ ни, требѣва по много да го ублажаваме и похвалаваме и да речеме: „Блаженъ пѣтъ, во онже отходиши днесъ брате, яко уготовася тебѣ мѣсто упокоенїа!“ Тойзи покойный, ако и да имаше некой порокъ (кѣсѣръз) като человекъ: защото, „Нѣсть человекъ, иже живъ бѣдетъ и не согрѣшитъ“ говори писаніе: обаче Богъ мѣ даде многовременна болѣсть, за да мѣ заглади съ нея сичките грѣхове, и да го прїеме чистъ и непороченъ въ своето си царство. А нїе, щото сме съ сабрали днесъ отъ любовь братска и Хрїстіанска за да испроводиме покойнаго брата въ томъ далечень и невозвратителенъ пѣтъ, имаме сички Хрїстіанска длѣжность, (ако искаме и намъ така да сторатъ), перво и перко да мѣ упростиме сичко отъ все сѣрдце, акое некому нещю и той, като человекъ прегрѣшилъ, или некого ускорбилъ и преогорчилъ, да съ помолимъ Богѣ тепло за него, за да мѣ прости Богъ сичките грѣхове, и да го упокои съ праведныте въ Авраамовата пазва. И като мѣ отдадеме послѣднѣото цѣлованіе, да речеме синца Богъ да го прости: и паки Богъ да го прости, и третїй пѣтъ Богъ да го прости, и вѣчна емѣ Памать. —
